കാക്കാഴത്തെ മാലിന്യപ്രശ്നവും വൃത്തിയുള്ള ലോകമെന്ന സ്വപ്നവും

ഡി. പങ്കജാക്ഷൻ

ആലപ്പുഴ നഗരത്തിനടുത്ത് കാക്കാഴം തോട്ടിലെ മാലിന്യപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഞാനെഴുതുന്നത്. അമ്പലപ്പുഴപഞ്ചായത്തിലെ എട്ടാം വാർഡിലാണീ തോട്. കാക്കാഴം തോടിനുമേൽ നീളമുള്ള റെയിൽവേ പാലമുണ്ടിവിടെ. കാക്കാഴംതോട് സമുദ്രതീരത്തുനിന്ന് കാടക്കോട്ട് പൂക്കൈത ആറുവരെ ഏതാണ്ട് 5കി.മീറ്റർ നിളത്തിലുള്ള പഴയ നീർച്ചാലാണ്. പണ്ട് വലിയ കെട്ടുവള്ളങ്ങളിൽ കടൽപ്പുറത്തെ മണൽ ഈ തോട്ടിലൂടെ കുട്ടനാട്ടെ താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങൾ ഉയർത്താൻ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. കാക്കാഴം തോടിൻെറ ഉത്ഭവസ്ഥാനം ജല സസ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ് ചതുപ്പു നിലമാണ്.

അമ്പലപ്പുഴ നിന്ന് തെഴക്കോട്ട് ദേശീയ പാതയ്ക്കും സമാന്തരമായി പോകുന്ന കാപ്പിത്തോട്എന്ന ചെറിയ നീർച്ചാൽ ഈ ചതുപ്പിൽ വന്നാണ് കാക്കാഴം തോട്ടിൽ ലയിച്ച് കിഴക്കോട്ട് പമ്പയാറ്റിൽ എത്തുന്നത്. പണ്ട് കാപ്പിത്തോട്ടംവഴിയും ജലഗതാഗതം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. കടൽക്കരനിന്ന് പച്ചമീനും ഉണക്കമീനും ഈ തോടുവഴി വള്ളത്തിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരിക്ക് നിത്യേന കയറ്റിയിരുന്നു. ചമ്പക്കുളത്തുനിന്നും കഞ്ഞിപ്പാടത്തുനിന്നും എത്രയോ കുട്ടികൾ കാക്കാഴം സ്ക്കൂളിലേക്ക് ഈ മണൽ വള്ളങ്ങളിലും ചിലപ്പോൾ മീൻ വള്ളങ്ങളിലും കയറിവരുമായിരുന്നു. ഗതാഗതം കരമാർഗ്ഗമായതോടുകൂടി ഈ തോടുകൾ നികന്നു. ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള പുരയിടക്കാർ കുത്തി എടുത്ത് തോടുകളുടെ വീതി കുറഞ്ഞു. ഉപയോഗമില്ലാതെവന്നു കരകൾ ഇടിഞ്ഞ് പായൽ നിറഞ്ഞു. റോഡു ഗതാഗതത്തിനുവേണ്ടി തോടുകളിൽ മുട്ടി ഒഴുക്ക് തടഞ്ഞു.

കിഴക്കോട്ട് മത്സ്യം കയറ്റി അയക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം കാരണം മത്സ്യവ്യാപാരികൾ കാക്കാഴം തോടിൻെറ മുകപ്പിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചും വളഞ്ഞവഴി ഭാഗം മത്സ്യവ്യവസായ കേന്ദ്രമാക്കി. ഈ പ്രദേശം കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഇപ്പോൾ 40ൽ അധികം പീലിംഗ് ഷഡുകൾ ഉണ്ട്. ചെമ്മീൻ പൊളിച്ചു തോടുമാറ്റി കഴുകി വൃത്തിയാക്കുകയാണ് സ്ത്രീകളുടെ മുഖ്യതൊഴിൽ. നല്ലവരുമാനമുള്ള കഷ്ടപ്പെട്ട പണിയാണിത്. കാപ്പിതോടിൻെറ ഇരുവശങ്ങളിലുമാണ്മിക്ക പീലിംഗ് ഷെഡുകളും. അഴുക്കുവെള്ളം വേഗം തോട്ടിലേക്ക് ഒഴുക്കികളയാം. കാക്കാഴം സ്ക്കൂളുകളിൽ ദേശീയപാതയുടെ പടിഞ്ഞാറുള്ള പ്രൈമറി സ്ക്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളുടെ നടുവിലൂടെയാണ് കാപ്പിതോട് സർവ്വമാലിന്യങ്ങളോടും കൂടിവന്ന് കാക്കാഴം തോട്ടിലേക്ക് ചേരുന്നത്. സ്ക്കൂൾകെട്ടിടങ്ങളിൽ മൂന്നെണ്ണം കാപ്പിതോടിൻെറ പടിഞ്ഞാറാണ്. അഴുക്കു നിറഞ്ഞു കറുത്തു നാറികിടക്കുന്ന ഈ തോടിൻെറ മുകളിലൂടെയുള്ള പാലം വഴിയാണ് കൊച്ചുകുട്ടികൾ നിത്യവും യാത്രചെയ്യേണ്ടിവരുന്നത്.

നേരിൽ കണ്ടാലെ മാലിന്യത്തിൻെറ അസഹ്യത ബോധ്യമാവൂ. നാടുവിട്ടുപോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് ഇവിടെ താമസിക്കുന്നത് എന്ന് പരിസരവാസികൾ പറയുന്നു. നല്ല കടവുകൾ ഉപയോഗശൂന്യമാക്കി. വീടുകളിലേക്ക്നാറ്റം അടിച്ചുകയറി സർവ്വനേരവും ജീവിതം അസഹ്യമാകുന്നു. വീട്ടിലിരുന്ന് ആഹാരം കഴിക്കുക പ്രയാസം. കാക്കാഴത്തെ പ്രശ്നം സ്ക്കൂളിലൂടെയാണ് ലോക ശ്രദ്ധയിലേക്ക് വരുന്നത്. എന്നാൽ ഇത് വിദ്യാലയത്തിൻെറ മാത്രം പ്രശ്നമല്ല; ഒരു പ്രദേശത്തിൻെറ ജീവിതപ്രശ്നമാണ്.

ചെമ്മീൻ അവശിഷ്ടങ്ങൾ മാത്രമല്ല തോട്ടിൽ തള്ളുന്നത്. രണ്ടു പാലം ഉളളതുകൊണ്ട് രാത്രിയിൽ വാഹനങ്ങളിൽ ഇറച്ചികടയിലെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ തട്ടിയിട്ടുപോകും. വീട്ടുകാരും അഴുക്കുകൾ അഴുക്കുചാലിലേക്കുതന്നെ തള്ളുന്നു; അഴുക്കാചാൽ അതുതിരിച്ച് വിഷവാതകമാക്കി വീട്ടുകാർക്ക് കൊടുക്കുന്നു.

എന്താണിതിന് പരിഹാരം?

പലരോടും അതെപറ്റി സംസാരിച്ചു. പാലങ്ങളുടെ അടിയിലുള്ള തടസം നീക്കി, തോട് കുഴിച്ച്താഴ്ത്തി വെള്ളം പമ്പയിലേക്ക് തള്ളുകയാണ് നല്ല പോംവഴി എന്ന് ഒരഭിപ്രായം കേട്ടു. ചതുപ്പുസ്ഥലത്തുനിന്ന് റെയിൽവേയിനടിയിലൂടെ കടലിലേക്ക് വലിയ പൈപ്പുകൾ സ്ഥാപിച്ച് ഒഴുക്ക് കടിലിലേക്കായാൽമതി എന്ന് ചിലർ. പീലിംഗ് ഷെഡുകളിലേയും തോട്ടിലേയും അഴുക്കുകൊണ്ടുപോയി കളയണം എന്ന് മറ്റു ചിലർ. പീലിംഗ്ഷെഡുകൾ ഇവിടെനിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്ന് എന്ന് ചിലർ. പെട്രോൾ ഒഴിച്ച് വേനൽക്കാലത്ത് തോടിനെ തീയ്യ് ഇടണം എന്ന നിർദ്ദേശവുമുണ്ടായി. മലിനീകരണം ഒഴിവാക്കാൻവേണ്ട ഏർപ്പാടില്ലെങ്കിൽ പീലിംഗ്ഷെഡിന് അനുവാദം കൊടുക്കരുതെന്നും ഉള്ളവ പൊളിച്ചുമാറ്റണമെന്ന ശക്തമായ അഭിപ്രായവുമുണ്ട്. ജലസസ്യങ്ങൾ വളർത്തിതോട് ശുദ്ധീകരിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശവും ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്.

'ദർശനം' എന്നൊരു മാസിക ഇവിടെ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ദർശനത്തിൻെറ വായനക്കാരുടെ സംസ്ഥാനതല സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞ നവംബറിൽ കഞ്ഞിപ്പാടത്ത്വെച്ച് നടന്നു. അതിൽ പങ്കെടുക്കുമെന്ന് കരുതിയിരുന്ന വടക്കൻ പറൂക്കാരൻ രവി എന്തെ വന്നില്ല എന്ന് അന്വേഷിച്ചു. രവി എനിക്ക് എഴുതി 'എറണാകുളത്തെ പുകപടലം നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ കടന്നുപോരാനുള്ള പ്രയാസം കൊണ്ട് വരാതിരുന്നതാണ്'. മലനീകരണത്തിൻെറ വ്യാപ്തി ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനാണ് ഇത് എടുത്ത് പറഞ്ഞത്. ഭൂമിയുടെ ഓസോൺ വലയത്തിൽ പോലും ഭീമാകാരമായ വൃത്തത്തിൽ ദ്വാരം വീഴത്തക്കവണ്ണം നാം ആകാശം മലിനമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആലപ്പുഴ മെഡിക്കൽ കൊളേജ് ആസ്പത്രിയുടെ സ്ഥിതിയോ, ചില അവസരങ്ങളിൽ മലം നിറഞ്ഞ ടാങ്കുകൾ കവിഞ്ഞുപൊട്ടിയിട്ട് അവിടെങ്ങും നിൽക്കാൻ വയ്യാതാവും. ആലപ്പുഴ നഗരത്തിൽ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുമുൻപ് മാലിന്യം നിറഞ്ഞ് വളരെ പ്രയാസം ഉണ്ടായി.

ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു സംഭവമല്ല കാക്കാഴം സ്ക്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ബോധക്ഷയ സംഭവം. ഭോപ്പാലിൽ മറ്റൊരു തരത്തിലാണ് സംഭവിച്ചത് എന്നെയുള്ളു.

മറ്റുള്ളവരെ സ്വന്തമായി കാണാൻ പരിശീലിക്കാതെ, അന്യമായികണ്ട് തോൽപിച്ച് മുന്നേറാനാണ് ഓരോരുത്തരുടേയും ശ്രമം. ഇതാണ് അകവും പുറവും നിറയുന്ന മാലിന്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന കാരണം; പരിഹാരമോ? പരസ്പരം വേണ്ടപ്പെട്ടവരാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, ഒറ്റവീട്ടുകാരായി ജീവിക്കാൻ നിശ്ചയിക്കണം. ഒറ്റ ഒരാളെ പോലും അന്യനായി കരുതരുത്. എല്ലാവ [illegible] ണ്ടപ്പെട്ടവർ. സർവ്വ ഭാഷക്കാരും, നിറക്കാരും, സ്വഭാവക്കാരും [illegible] തവിശ്വാസികളും മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ ബന്ധുക്കള [illegible] പ്രകൃതിയെ ആശ്രയിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഒരു വർഗ്ഗമാണ് നാം. ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കേണ്ട വർഗ്ഗമാണ് നാം.

മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതെന്തിന്? വിൽക്കാനല്ല; തിന്നാനാണ്. ഈ ഒറ്റ കാര്യം ഉറപ്പായാൽ കാക്കാഴത്തെ പ്രശ്നം തീർന്നു. കാക്കാഴം കടൽപുറത്ത് കിട്ടുന്ന മത്സ്യം ഒരിക്കലും കക്കാഴത്ത്കാർക്ക് തികയില്ല. ഗോവയിൽ നിന്ന് ചെമ്മീൻ പൊളിക്കാൻ കാക്കാഴത്തു കൊണ്ടുവരേണ്ട കാര്യമേയില്ല. മര്യാദയായി ഇവിടെ ജീവിച്ചാൽ മതിയെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കും സ്വസ്തമായി ആനന്ദമായി ഇണങ്ങിജീവിക്കാം. ഇത്ര വലിയ ഭരണകൂടങ്ങൾ നമുക്ക് ആവശ്യമില്ല. കാക്കാഴത്ത് പ്രശ്ശം ചർച്ചചെയ്യുവാൻ കാക്കാഴത്തുകാർ ഇതുവരെ ഒത്തുകൂടിയിട്ടില്ല. ഒത്തുചേർന്ന് ചിന്തിക്ക്ണമെന്ന് ആരും കരുതുന്നതുപോലും ഇല്ല. കോൺഫറൻസ് കളക്ട്രേറ്റിലും തിരുവനന്തപുരത്തുമാണ്. ഭൂമിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം മനുഷ്യജീവിതത്തിൻെറ പുരോഗതിയുടെ ചുമതല ഓരോ മനുഷ്യനുമാണ്. വീട്ടുകാർകൂടി ചേർന്നാൽ ചെറു സമൂഹങ്ങളായി കൂടി ആലോചിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ തുടങ്ങ്ണം. ഇന്നത്തെ നാണയ നിഷ്ഠ, ഭരണ നിഷ്ഠ, സൈനിക നിഷ്ഠ, ശൈലി ഭൂമിയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ കൊടുമ്പിരികൊള്ളിക്കയുള്ളു. സിലോണും കാശ്മീരും ഒന്നും ഒരു ഗവൺമെൻറിനും പരിഹരിക്കാൻ ആവുന്നില്ലല്ലോ. എന്നിട്ടും നാം രാഷ്ട്രീയപരിഹാരം തേടുകയാണ്. മറ്റൊന്നു നമുക്കു പരിചയമില്ല. ബന്ധുത്വത്തിൻെറ രാഷ്ട്രീയം, അന്യോന്യതയിലെ ആത്മീയത-ഈ വഴി നാം ഇനി പരിചയപ്പെടണം.

ഞാൻ എൻെറ വിചാരം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നേയുള്ളു. ഇത് ശരിയാവണമെന്നില്ല. സത്യവും ശരിക്കും മറ്റൊന്നായിരിക്കും. എനിക്ക് തോന്നുന്നത് നാം ഭരണരംഗത്ത്നിന്നും, മതരംഗത്തുനിന്നും, അന്യോന്യം ജീവിതത്തിൻെറ രംഗത്തേക്ക് വരണമെന്നാണ്. നമുക്കുള്ള ഭൂമിയിൽ ഭരിക്കുകയല്ല ജീവിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഇന്ത്യ ആരു ഭരിക്കണമെന്നതല്ല പ്രശ്നം. ഞാൻ ജനിച്ചുവളരുന്ന ഭൂമിയിൽ എല്ലാവരുമായി സഹകരിച്ചു മരണംവരെ സന്തോഷമായി എനിക്കു ജീവിക്കുവാൻ കഴിയണം. എല്ലാവർക്കും അങ്ങനെ ജീവിക്കുവാൻ ഇടവരണം എന്ന് ഓരോരുത്തരും അറിയണം. ഒരു മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി ആകണം. ഇത് സാധിക്കുന്ന ജീവിയാണ് നാം. ഈ സത്യം സാക്ഷാൽകരിക്കാതെ ഭൂമിയിലെ നരകയാതനക്ക് അറുതി വരില്ല.

എവിടെ തുടങ്ങണം.

കാശ്മീരിനും കാക്കാഴത്തിനും കാരണം ഒന്ന്: പോംവഴിയും ഒന്ന്. കാരണം അന്യത്വമാണ്. പോംവഴി അന്യോന്യതയാണ്. ഭൂമിയിൽ അന്യോന്യം ജീവിതം എങ്ങനെ സാധിക്കാം? എവിടെ തുടങ്ങണം എന്നുകൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാക്കാഴത്തെ മലിനീകരണപ്രശ്നത്തിൻെറ പരിഹാരത്തിനുള്ള ശ്രമം ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന ജനതയിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും മനസ്സിലാണ് തുടങ്ങേണ്ടത്. ഇവിടെയുള്ള ഹിന്ദുക്കളും, മുസ്ലീംകളും, ക്രിസ്ത്യാനികളും, നായൻമാരും, ഈഴവരും, ധീവരരും, എല്ലാവരും പരസ്പരം ഉള്ളടുപ്പത്തോടെ ജീവിക്കാൻ മനസൊരുക്കണം. മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ മുന്നിൽപോയി, കൂടെയുള്ളവരെ പിന്നിലാക്കാൻ ഒരാളും ഒരു സമൂഹവും ആഗ്രഹിക്കരുത്. ഇന്നിതാണ് നടക്കുന്നത്. എനിക്ക് പണം ഉണ്ടാക്കണം. എൻെറ ആരോഗ്യവും വീടും ഞാനും നശിച്ചാലും വേണ്ടില്ല, മറ്റാരെക്കാളും കൂടുതൽ ആർജിക്കണംമെന്ന മോഹം ആത്മഹത്യയാണ്. മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ നമുക്ക് തോന്നേണ്ടത് നമുക്ക് ഒന്നിച്ച് സന്തോഷമായി നമ്മുടെ മണ്ണിൽ മരിക്കുവോളം ജീവിക്കണമെന്നാണ്. ഇതിലേക്ക് നാല് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ദർശനം ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (1)മാനുഷിക ധ്യാനം. (2)മൈത്രീ ഭാവന (3) തറക്കൂട്ടം. (4) ജൈവാർച്ചന. ഈ നാലും ഒരേ കുലയിൽ വിരിഞ്ഞ പൂക്കളാണ്. നാല് അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വ്യക്തിയെ പ്രപഞ്ചത്തോടടുപ്പിച്ച് വികസിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നവയാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും തുടങ്ങാവുന്നതും ആണ്. എല്ലാവരോടും ആത്മബന്ധം പുലർത്തുകയും പരിസരവാസികളുമായി കൂടി ആലോചിച്ച് ജീവിക്കുകയുംചെയ്തു തുടങ്ങിയാൽ സർവ്വ മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രമേണ നമുക്ക് മോചനം നേടാം. അപ്രായോഗികമാർഗം പരിഹാരമാർഗ്ഗമായാണ് ഇതെന്നു കരുതി മറ്റു കുറുക്കുമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നീങ്ങിയാൽ പ്രശ്നം ഏറെ ഗുരുതരമാകും. നമ്മുടെ വർഗ്ഗത്തിന് ഭൂമിയിൽ സ്വസ്ഥതയോടെ നില നിൽക്കണമെങ്കിൽ സർവ്വ ക്ലേശിയായ ഒരു സമീപനം സർവ്വ മനസ്സുകളിലും ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുകതന്നെ വേണം. ഇതിനുള്ള ശ്രമം അവരവരിൽ നിന്നു തന്നെ തുടങ്ങണം. കാണുന്ന ആരേയും മിത്രമായി കരുതുക. കയ്യിൽ വരുന്നത് പങ്കിടുക. സമീപവാസികളുമായി കൂട്ടാകുക. ഇത് സാധിച്ചാൽ ക്രമേണ ഭരണകൂടങ്ങളും ഭരണപക്ഷവും വേണ്ടെന്നാകും. ജാതി, മത, കക്ഷി സങ്കൽപ്പങ്ങൾക്ക് തന്നെ അകറ്റാൻ കഴിയാതാകും. എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച് അവരവരുടെ പ്രദേശത്ത് അദ്ധ്വാനിച്ച് വേണ്ടതിലധികം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കും. പാരമ്പര്യം, സമൃദ്ധി, സന്തോഷം.